



Громадсько-політична діяльність Бориса Олійника



**Такий, як є, стою на кружині.
Мені нема що від людей ховати...
Б. Олійник**

Борис Олійник – автор понад 50 книг віршів, есе, статей, які виходили в Україні та перекладалися багатьма мовами світу. Лауреат Національної премії імені Т. Г. Шевченка, Державної премії СРСР, міжнародних премій імені Сковороди, премії імені М. Островського, “Дружба”, всеюгославської премії “Рицарське перо”, міжнародних премій імені Давида Гурамішвілі, імені Шолохова, премій імені Вернадського Фонду “Україна XX століття”.

У 1987 році обраний дійсним членом Міжнародної слов'янської академії.

З 1992 року обраний академіком Української екологічної академії наук.

Кавалер орденів князя Ярослава Мудрого V, IV, III ступенів, Миколи Чудотворця, Нестора Літописця I ступеня, Герой України.

Нагороджений відзнаками Президента України “Орден Держави”, “Орден свободи”.

На спокій права не дано



Борис Ілліч був секретарем Спілки письменників України та СРСР, членом ЦК КПУ і ЦК КПРС, депутатом Верховної Ради УРСР 10 і 11 скликань, головою Комісії зв'язків ВР СРСР з громадськістю, віце-головою Палати Національностей Верховної Ради СРСР. З 1992 по 1994 – народний депутат України 12(1-го) скликання.

Провідний науковий співробітник Інституту національних відносин і політології АН України.

З 1994 по 1998 – народний депутат України 2-го скликання.

З 1995 по 2006 – Голова Постійної делегації Верховної Ради України в Парламентській Асамблеї Ради Європи.

З 1998 по 2002 – народний депутат України 3-го скликання. Голова Комітету Верховної Ради України в закордонних справах і зв'язках із СНД.

З 2002 по 2006 – народний депутат України 4 –го скликання.

З 1987 і до цього часу – незмінний очільник УФК.

**Моя тріада – совість, сумління і честь,
а уособлюється вона в Україні
Борис Олійник**



За самовіддане служіння на літературній і державній ниві, визначний внесок у збереження національної культури, вагому особисту роль у піднесенні міжнародного авторитету України Олійнику Борису Іллічу присвоєно звання Героя України.



Ти – весь у слові, як у сповиткові,
З колиски до калини при горбі.
І вже коли ти похитнувся у слові,
Вважай, що похитнувся у собі.
Б.Олійник



*Василь
Симоненко.*



*Іван
Дзюба.*



*Ліна
Костенко.*

Борис Олійник уміло використовував переваги посадовості задля справи загальної. У певних кризових ситуаціях, коли завдяки статусу тільки йому на силі було вступити в двобій, він діяв згідно своєї совісті.

Із терплячою селянською впертістю “пробивав” в “інстанціях” право на випуск книжок Василя Симоненка та Ліни Костенко.

Мужність і принциповість не зрадили поету, коли розглядалася персональна справа Івана Дзюби. Тоді він не підкорився партійній дисципліні, проголосував проти виключення опального критика зі Спілки й поплатився за свою позицію: був звільнений від обов'язків

Секретаря правління СПУ, а видавництву “Молодь”, де якраз готувалася до друку його поетична збірка, дали вказівку розсипати вже набраний текст.

Партія суворо карала за непослух навіть такого вже відомого письменника.

**Борис Олійник одним із перших побував у Чорнобильській зоні, звідки
вів репортажі на ЦТ СРСР та України.**



■ Чи знаєш ти, світе,
Як гірко ридає полин,
Як тяжко, як тужно
Моєму народу болить?!..
Б. Олійник

Уперше на весь світ заявив про Голодомор в Україні.



На цій горі, на пагорбі печалі,
Німіє слово і мовчать уста...
Б. Олійник



У 1990 році за ініціативи УФК під Лубнами було насипано Пагорб печалі, увінчаний дзвоном в пам'ять безвинно убієнних голодомором.

**...Бо коли не врятуємо сербів од смерті,
Ми погубимо совість і пам'ять свою...**

Б. Олійник



Побував майже у всіх гарячих точках міжетнічних конфліктів колишнього Союзу, Боснії та Герцоговини.

За словами Бориса Ілліча, у гарячі точки його вела не безшабашна сміливість, а прагнення зробити все можливе, аби не пролилася кров братовбивства.

“Я пройшов добру школу, працюючи в Кремлі, і знаю, що в міжетнічних конфліктах не буває одна сторона янголом, а інша – дияволом”.

Із подачі Бориса Олійника було відвойовано у військового відомства Києво-Могилянську академію, яка незабаром повернула собі статус одного з лідерів вищих навчальних закладів.





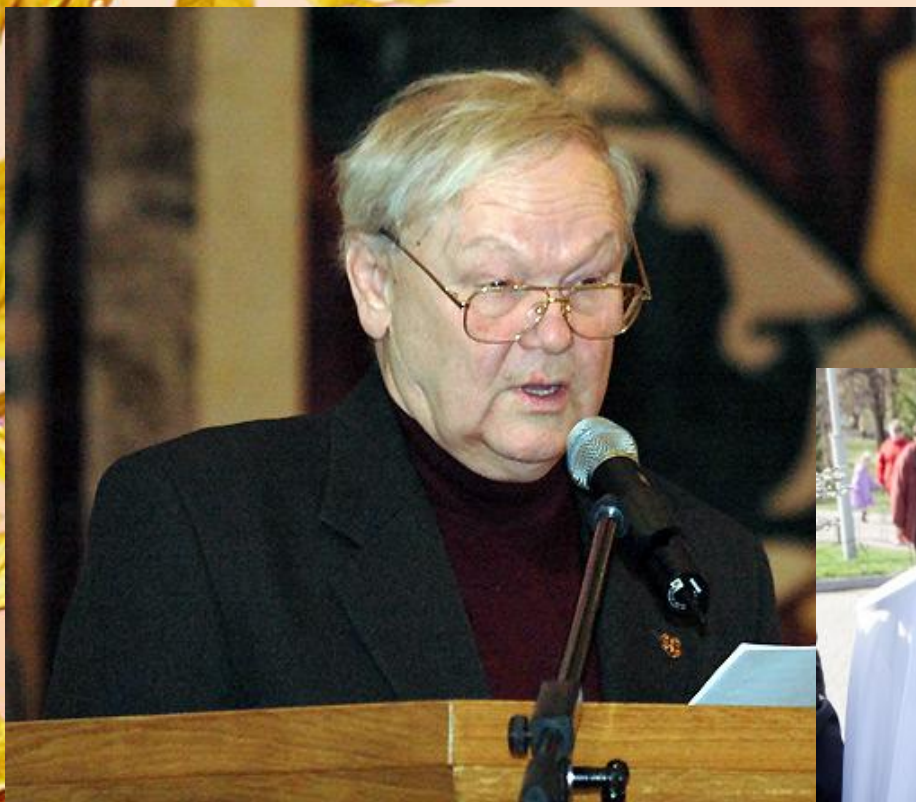
**Вже як умирать на печі від старості,
краще й не топтати землі!
О, не доведи дотлівать від старості,
Дай нам спалахнуть на крилі!
Б. Олійник**



Борис Олійник зупинив будівництво промвузла у Каневі, що загрожувало усипальниці Тараса Шевченка.

Ще у Верховній Раді УРСР виступив проти зведення мосту через Хортицю. Був одним із тих, хто через пресу заблокував будівництво АС в Криму й під Чигирином та каналу Дунай – Дніпро, через який би пішов в Україну весь бруд Європи.

Борис Олійник – один із батьків Закону “Про мови”, захисник інтересів соціальної справедливості, духовно-культурного розвитку України, її інформаційної сфери.



2002 року побував в Іраку, застеріг народи від новітніх колонізаторів



**Перед людьми і честю
звітувати за кожне слово з власного пера**

Б. Олійник



Парламентський стаж письменника: 16 років плюс “два роки в Кремлі” у високому ранзі заступника голови Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Вірність Матері, Правді, Пам'яті, Україні



Борис Олійник – один із фундаторів Українського фонду культури, який незмінно з 1987 і донині очолює на громадських засадах.



Віддай усе, що взяв, і освятись.
Ще більше, ніж узяв, зумій віддати.
Стоїть на видноколі світла мати.
У неї вчись.
Б. Олійник



Величний пам'ятник Матері-Вдові, що постав у столичному парку
Перемоги, став справою всенародною.

Борис Олійник входив до п'ятірки найвизначніших політичних лідерів України.



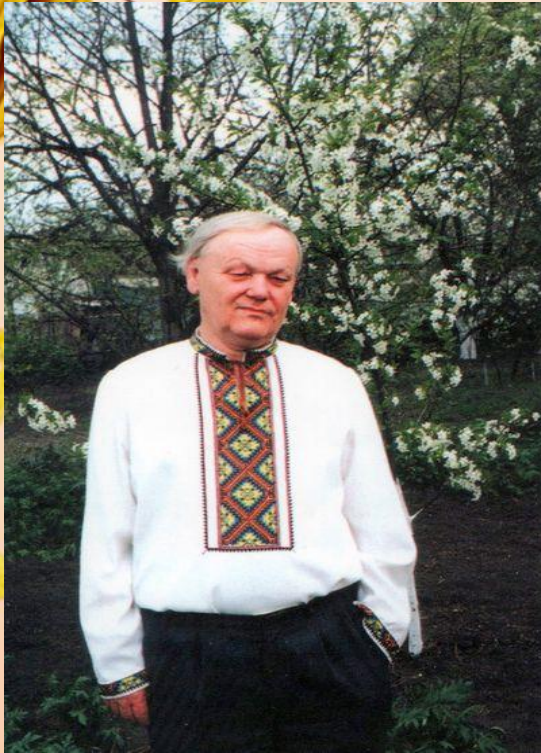
До мудрого слова Бориса Ілліча завжди прислухалися й лідери політичних партій, і Президенти.

Не похитнувся у вірі й слові



Борис Олійник – почесний громадянин Новосанжарського району.
Зачепилівська школа носить ім'я поета.

Велет національного духу



Борис Олійник, усупереч усяким його партійним належностям та політичним міркуванням, стоїть на сторожі його й нашої України.
Нині Бориса Олійника називають героєм нашого часу.